

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.726/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Balogh Ádám ügyvéd (4024 Debrecen, Iparkamara u. 2. II/8.) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a Dr. Dobrossy István ügyvéd (4025 Debrecen, Simonffy u. 57.) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5. P. 20 706/2006/22. számú ítélete ellen az alperes által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 3 000 (Háromezer) forint általános forgalmi adót tartalmazó 18 000 (Tizennyolcezer) forint fellebbezési eljárási költséget, és külön felhívásra térítsen meg az államnak 30 000 (Harmincezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy a 2006. évi országgyűlési képviselő választások második fordulójában a ...i 4. számú választókerületben a keresethez mellékelt választási kiadvány 2. pontja megfogalmazásával és terjesztésével az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát, kérte kötelezni az alperest e magatartás megszüntetésére, a további jogsértéstől eltiltást és 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés, valamint a felmerült költségek megfizetésére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azon indokkal, hogy a sérelmezett választási kiadványt nem ő szerkesztette és terjesztette.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító és a felperest az alperes javára 30 000 Ft perköltségben marasztaló ítéletében megállapította, hogy a felperes a perben nem tudta azt bizonyítani, hogy a sérelmezett választási kiadvány az alperestől ered, az az alperes hozzájárulásával és tudomásával készült és került terjesztésre. Közvetlen bizonyíték hiányában ugyanis csak közvetett bizonyítékok zárt láncolatának fennállása igazolhatná a sérelmezett kiadvány megjelenésében vagy terjesztésében az alperes személyes tudomását, vagy szerepvállalását. Önmagában az, hogy a kiadványtól utólagosan nem határolódott el, s annak tartalma esetlegesen az érdekében állhatott, bizonyításra nem alkalmas. A felperes indítványára beszerzett okmányszakértői vélemény és a felperes által bejelentett tanúk vallomása sem szolgáltatott olyan tény, adatot, amelyből a kiadvány és az alperes személyes kapcsolatára lehetne következtetni. A sérelmezett kiadvány megjelenése előtt a ... párt szerverén külső behatolást észleltek, s a jogosulatlanul letöltött adatok között az alperest érintőek is szerepeltek, így annak is részét képezhette a sérelmezett kiadványon lévő alperesi fotó. A „kreatív” elkészítését pedig egy grafikai tervező, vagy kiadványszerkesztő programok kezelésében járatos szakember nem túl nagy idő és energia ráfordítással egyedileg is elkészíthette.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a keresetének történő helytadás, az alperes perköltségben marasztalása iránt a felperes élt fellebbezéssel. Álláspontja szerint elfogadhatatlan, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta az alperes védekezéseként azon nyilatkozatát, hogy a választási kiadvány nem tőle származik. Teljesen nyilvánvaló ugyanis, hogy a kifejezetten jó minőségű, több ezer példányszámú nyomdai termékek magas költségvetéssel készültek, s nem életszerű, hogy azt önkéntes pártaktivisták finanszírozták, másrészt az alperesnek érdekében állt ezen kiadványok terjesztése a választási kampányban.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme helyes indokai szerint az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárásról, a bizonyítási teherről, a bizonyítatlanság következményeiről pontos, konkrét, részletes tájékoztatást adott a feleknek. A felperes által kért szakértői bizonyítást elrendelte, az általa megnevezett három tanút meghallgatta. A felperessel azonos politikai platformon álló tanúk azonban csak az alperessel, illetve a kiadvánnyal kapcsolatos érzelmeikről, véleményükről számoltak be vallomásaikban, a kiadvány keletkezésének vagy terjesztésének körülményeire, azoknak az alperes személyével való kapcsolatára semmilyen konkrétumot nem szolgáltatottak.

A nyomdaipari társszakértő bevonásával készült okmányszakértői vélemény szerint pedig szakértői módszerekkel nem állapítható meg, hogy a kiadvány melyik nyomdában készült, nem bizonyítható, hogy azt az alperes készítette. Az alperes által felvállalt kiadványok mindegyike az alperes személyére utaló impresszumot tartalmaz, míg a jelen kiadványnak impresszuma nincs. Az alperes az általa felvállalt kiadványok nyomdait, kiadóit megnevezte, s a bíróság megkeresésére adott válaszuk szerint sem a nyomdai előkészítésben, sem a nyomdai munkában nem vettek részt, a kiadvánnyal a bírósági megkeresés mellékleteként találkoztak először.

Közvetett bizonyítás esetén az állított tény bizonyítottsága csak akkor állapítható meg, ha a közvetett bizonyítékok olyan zárt oksági láncolatot alkotnak, amelyekből semmilyen más következtetés nem vonható le, csak az állított tény. A felperes nem tudott olyan közvetett bizonyítékot sem szolgáltatni, amiből a kiadvány megjelentetését, terjesztését illetően kizárólag az alperes személyére lehetett volna következtetni. Önmagában a felperes azon érvelése, hogy a kiadvány megjelentetése és terjesztése az alperes érdekében állhatott és tőle nem határolódott el, nem bizonyíték, csupán érdekekre és logikai következtetésre hivatkozás. E logikai következtetés azonban nem kizárólagos. Másik lehetőség ugyanis az alperes védekezése szerint, s ugyancsak nem bizonyított, a provokáció. Az alternatív logikai következtetés lehetősége pedig eleve kizárja a bizonyossághoz szükséges közvetett bizonyítékok zárt láncolatát.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdései alapján, lényegében helyes indokai szerint hagyta helyben.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes javára fellebbezési eljárási költség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A §-a alapján megállapított összegben.

A felperes köteles a per tárgyi illeték-feljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján az államnak utólag megtéríteni.

D e b r e c e n, 2008. március hó 14.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadvány hitelül:

tisztviselő

